

Bir Yaratan Bir de Sen Lavinia

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Nisan 2022

Dizili ruhum dizginlerini kaptırdım yüreğin;
Dilemması şiirin
Dilaltı bir acısın sen, Lavinia
Kalbim her sıkıştığında
Ölecekmişçesine sana koştuğum
Kavuşulası bir limansın sen demir aldığım
Yılgın yalnızlığım;
Belki de örselenmiş hicranın köküne sadık
Bir hayalsin sen hatta hayal ötesi
Bağdaş kurduğum şu kaldırımın taşıydın sen
Asla dokunmaya kıyamadığım
Okunaklı el yazımda okunmayan bir imzasın sen

Sandukam hazır sandıklarımı sakladığım
Sanmadıklarımı ise kadere telaşla bıraktığım
Ebegümececi bir mevsimsin sen
Papatya tarlasında saklı başka bir çiçeksin
Ne rengin belli Lavinia ne de kime ait olduğun
Beni ise sorma
Soracaksan saklı tut dualarında
Her an göçebilirim bu diyardan
Aşkın familyası bir iklimde sadık kaldığım bir liman
Bir de itibar etmediğim
İnsan izlekleri aralıksız beni sorup soruşturan

Bir bilinmezim ben zararsız
Bir de şu sefil kalbim severken nasıl da pervasız
Gün de ömür de geçmez sızısız
Sızmam ben sızamazsın sen sinemden
Kopmana nasıl izin veririm?
Sen bir çiçek ben bir çiçek iyi de kim
Yazacak bu imkânsız aşkın fermanını?

Hüzünlerimi geç
Önce sola bak sonra sağa

Sakın atma kendini aşk denen bu yola
Bir de arkana bak Lavinia
Sırtına koyduğum hırkaya sarın üşüme asla
Üşüyen ellerin mi?
Dokunamam ben sana
Dokunulmazlığı vardır bu aşkın
Tahayyül dahi edemeyeceğin kadar masumca yaşadığım
Bir sevda masalısın sen
Bildiğimse nerede olduğum
Bilmezden gelmiyorum asla
Bilinmeze denk düştüğümde eğiyorum başımı öne

Bir Yaratan bir de sen Lavinia içimi açtığım
B/ağrım y/anıyor
Tefe koydular koyalı beni
Bağcıyı sordular bir de
Üstüne yedikleri üzümle ansızın sorguladılar kimliğimi
Henüz doğmuş günün ilk saatlerinde
Kundakladım acılarımı bir bebek gibi
Kundaklanan yalnızlığımca balon gibi sönüp gitti

Buğrası ömrün davetiyesi ölümün
Seferberliğinde hüznün
Salkım saçak yüreğim
Meczip iklim de uydu ya bana
Rabbim gösterdi doğru yolu ve işte koşuyorum sana, Lavinia.
Dizlerimin bağı çözülür çözülmez
Yazdığım bunca dizenin de şifresi çözülür çözülmez
Çömez aşğın olarak dikiş tutmaz
Yüreğime söz geçireceğimi sanma
Geçmeyen zamanın ruhuna rahmet okuduğum
Rızası olursa Allah'ın
Seni hep içimde koruyup kollayacağım

Bazen bir şiir olup konduğum yüreğin
Bazen seninle bulduğum duaların huzurlu ikliminde
Bazense kayan yıldızın tininde saklı
Sadece kapa gözlerini ve düşün beni
Düşürmediğim kadar seni dilimden gözümden

Bakmaya dahi kıyamadığım sevgili Lavinia
Cüret edersem gelip de konacağım omzuna
Nerede bir kuş görürsen beni hatırla

Ha bu gün ha yarın, Lavinia
Allah kerim bize bu imkânsız aşka
İmkânsız olmasaydı sever miydim seni böylesine?
İznimi aldım ben evrenden, Rabbimden
İzafî bir sevgi değil bu ezelden
İman gücüm büyüdükçe sen de büyümektesin gözümde
Gönlümün rozetidir gözlerin
Değil dokunmak bakmaya dahi kıyamadığım
Gerçi bana kıydın sen kırılmaz sandığın kalbimden
Dökülen her parça bir şiir olup döner bana
Dönülmez aşkın ufkunda saklısın, Lavinia